

Boletín Informativo

Agrupación de Vecinos Ca n'Oriac

- INSTITUTO FERRAN CASABLANCAS (PÁG. 3)
- CA N'ORIAC EXIGE LA REHABILITACIÓN DE SU MASIA (PÁG. 6)
- AMIANTO, ESE "ASESINO SILENCIOSO" (PÁG. 10)
- ASAMBLEA GENERAL DE SOCIOS (PÁG. 14)
- EMBOLIA, ICTUS, ISQUEMIA (PÁG. 16)
- LA NOSTRA ESCOLA FA 50 ANYS (PÁG. 18)
- EL FUTURO DE LA GENERACIÓN "CENTENNIAL" 1995 A 2006 (PÁG. 19)
- I JORNADA VEINAL 24 (PÁG. 20)
- CE SABADELL HISTORIA (PÁG. 24)
- L'EXIT DE CA N' ORIAC (PÁG. 27)
- CARNAVAL 2025 ¡EXIC ROTUND! (PÁG. 29)

Marzo
2025
Número 33
(nueva etapa)

Los artículos firmados expresan única y exclusivamente la opinión de su autor.

EDITORIAL

El grup de persones que formem l'equip de redacció de la revista de Ca n'Oriac els donem una salutació cordial i els invitem a endinsar-se als continguts d'aquest exemplar amb el benentès que els hi ha de servir per informar-se'n i per passar una bona estona.

Des d'aquesta editorial volem insistir una altra vegada, a les nostres autoritats municipals, la importància que per al nostre barri té la rehabilitació d'un edifici tan emblemàtic com és la Masia de Ca n'Oriac. A més del fet que el barri ha pres el nom de l'esmentat edifici, els que hi habitem en ell el considerem part de la nostra història i volem deixar-li en herència a les generacions futures. Un edifici que en l'actual estat no serveix més que com a record de quelcom que va ser i que ara no és i que el podríem fer servir com a sala d'exposicions, biblioteca i intercanvi sense cost de llibres usats i espai a l'aire lliure per realitzar diverses activitats lúdiques i recreatives...

Volem cridar l'atenció als nostres lectors i veïns, informant-los que un espai tan necessari com és el "Parc del Nord", quan fa poc que s'ha inaugurat ja presenta un aspecte lamentable degut al deteriorament al qual està sotmès per part d'alguns veïns als què qualifiquem d'incívics, que

El grupo de personas que componemos el equipo de redacción de la revista de Ca n'Oriac les damos un cordial saludo y les invitamos a adentrarse en los contenidos de este número, con la confianza de que les ha de servir para informarse y para pasar un buen rato.

Desde este editorial queremos insistir una vez más, a nuestras autoridades municipales la importancia que para nuestro barrio tiene la rehabilitación de un edificio tan emblemático como es la Masía de Ca n'Oriac. Además del hecho de que el barrio ha tomado el nombre de dicho edificio, los que

no respecten el bé comunitari tan necessari per afavorir la convivència entre els ciutadans: Bancs expressament fets malbé, excrement de les mascotes per qualsevol lloc sense recollir, aparcament de vehicles en llocs expressament prohibits per a tal fi...

Conversant amb els nostres veïns, familiars i amics, des de fa un temps notem a l'ambient una mena de tensió o desassossec que ens està sumint en un pessimisme que ens impedeix de veure la vida amb la serenor que caldria. Diàriament, mitjançant les xarxes socials, la premsa, la radio i la televisió, ens arriba una gran quantitat d'informació que donada de manera esbiaixada, en comptes d'ajudar-nos a entendre el món, ens el presenta de manera angoixant, la qual cosa ens dóna una visió més dolenta d'ell del que encara és, i això ens fa patir.

Per finalitzar aquesta editorial fem menció de l'aprovació del projecte per a la construcció de la primera residència pública de Sabadell, **la Residència del Sud**, enfront del Parc Central del Vallès, a la Creu de Barbarà.

**CONSELL DE REDACCIÓ REVISTA
DE CA N'ORIAC**

MARÇ DE 2025

habitamos en él lo consideramos parte de nuestra historia y queremos dejársela en herencia a las generaciones venideras. Un edificio, que en el estado en que se encuentra no sirve mas que como recuerdo de algo que fue y que no es, y que podríamos utilizarlo como salas de exposiciones, biblioteca e intercambio sin coste de libros usados, espacio para realizar actividades al interior del edificio o en la zona de jardín...

Queremos llamar la atención de nuestros lectores y vecinos, informando que un espacio tan necesario como es el "Parc del

Nord", al poco tiempo de ser inaugurado ya hemos constatado el deterioro al que se le está sometiendo por parte de unos ciudadanos a los que calificamos de incívicos y que no respetan un bien común tan necesario para la convivencia entre vecinos: deterioro de los bancos, no recoger los excrementos de los animales, aparcar en lugares no permitidos...

Conversando con nuestros vecinos, familiares y amigos, desde hace un tiempo percibimos en el ambiente una especie de tensión o desasosiego que nos está sumiendo en un pesimismo que para nada nos ayuda a ver la vida con la suficiente serenidad. A diario, a través de las redes sociales, la prensa, la radio y la televisión

nos llega una gran cantidad de información que de forma sesgada está influyendo en la manera de entender el mundo y ésta es del todo negativa.

Para despedir este editorial queremos mencionar la feliz noticia de que ya hay un proyecto aprobado para la construcción de la primera residencia pública en Sabadell, la Residencia del Sur, frente al "Parc Central del Vallés", en la Cruz de Barbará.

CONSEJO DE REDACCIÓN REVISTA DE CA
N'ORIAC

MARZO DE 2025

L'INSTITUT FERRAN CASABLANCAS, UN REFERENT A LA COMARCA.

L'Institut Ferran Casablanca, es va fundar al 1951, fruit de les gestions realitzades per l'alcalde JM Marçet i Coll. A Sabadell, l'any 1950 només hi havia L'Escola Oficial de Comerç. Tot l'ensenyadament mitjà estava en mans dels ordres religiosos.

La indústria i la construcció necessitaven mà d'obra qualificada. La ciutat creixia i una de les solucions del problema de l'ensenyament podia ser la creació d'un institut que podia preparar els joves per a la Universitat i per les professions de grau mitjà. D'aquí neix l'Institut Laboral Ferran Casablanca.

A l'any 1957, el Ferran Casablanca deixava de ser Institut Laboral. Com que era un únic batxillerat, ja no calia distingir entre especialitats per a nous i el centre va

passar a ser mixt. L'any 1968 van començar a estudiar noies al centre.

Actualment, ofereixen els tres tipus de batxillerat: Arts, Ciències i Tecnologia, i el d'Humanitats i Ciències Socials.

L'Institut Ferran Casablanca, és l'únic institut de Sabadell que oferta els dos itineraris del Batxillerat d'Arts: Arts plàstiques i disseny i Arts escèniques, música i dansa. Per això, són un referent a la Comarca.

De la mà d'una de les professores d'Història, fem un breu recorregut per l'institut, per les seves instal·lacions. Tot i ser un edifici de l'any 1959, està molt ben conservat. Cal destacar que disposen d'aules adequades a les disciplines artístiques que ofereixen (aules de volum, dansa, música etc.) molt il·luminades, grans finestres, grans espais, edificis grans. Visitem el laboratori, una peça de museu que encara funciona. L'auditori amb 800 butaques... tot l'espai desprèn harmonia, història.

Tot l'espai convida a estar-se..., a aprendre...., a ensenyar ..., a compartir.

Varem sortir amb la sensació que és un lloc on aprendre i ensenyar és agradable, fàcil , un bon lloc per estudiar i també per ensenyar.

Per molt anys!!! Alumnes i professorat de l'Institut Ferran Casablanca!

EULÀLIA CORRAL

IMPOSTOS I INFLACIÓ

Per començar, diria que tothom sap que són els **impostos** i la majoria és possible que tingui alguna idea del que és la inflació. Sobre la **inflació**, podeu trobar una petita explicació en el número 23 de la revista de juliol de 2019.

A propòsit del títol, potser us preguntareu que té a veure la **inflació** amb els **impostos**. Doncs... bastant, i en concret amb l'impost de l'IRPF (Impost sobre la Renda de les Persones Físiques). Aquest impost és el que hem de complimentar cada any abans del 30 de juny. Segons l'Agència Tributària el defineixen com "un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i **progressivitat**, la renda de les persones físiques d'acord amb la seva naturalesa i les seves circumstàncies personals i familiars".

Pel que fa a la paraula **progressivitat**, l'hem d'entendre en el sentit que com més guanyem, més paguem. Sí, això sembla estar molt clar... Si m'apliquen un impost del 25% sobre els meus guanys, per 1.000 € pagaré 250 € i per 10.000 € pagaré 2.500 €. Sembla molt senzill..., però no. La progressivitat a què es refereixen, és diferent.

Abans d'analitzar com s'aplica la progressivitat mitjançant les taules dels gravàmens, cal destacar que a tots els nostres ingressos bruts anuals, s'hi apliquen unes deduccions que es consideren necessàries per a les necessitats bàsiques i per a les quals no es tributa (mínims per contribuent, per fills, discapacitat, etc.). S'arriba d'aquesta manera a un import final que s'anomena **Base Liquidable** (no comento la base liquidable de l'estalvi, només em centro en la general). Sobre aquesta Base Liquidable, és on s'aplica la tarifa de l'impost.

Enllaçant de nou amb el tema de la **progressivitat**, les taules estan confeccionades de manera que per cada "**tram**" d'ingressos de la Base Liquidable, s'aplica un percentatge diferent. Hi ha dos percentatges, el **tipus mitjà** i el **tipus marginal**. El tipus mitjà és el que s'aplica al primer tram i el tipus marginal s'aplica a l'import que sobrepassa aquest tram i que no arriba al tram següent.

A tall d'exemple, considerem el que tributarien quatre persones amb diferents Bases Liquidables:

Base Liquidable	Impost	T.Mitjà	T.Marginal
12.450,00 €	2.490,00 €	20,00%	24,00%
20.200,00 €	4.399,86 €	21,78%	29,00%
35.200,00 €	8.975,18 €	25,50%	37,30%
60.000,00 €	18.403,58 €	30,67%	44,00%

Per ajudar a entendre millor el **Tipus Marginal**, observem l'exemple d'un contribuent que té una base liquidable de 35.200 €. Sobre aquests 35.200 € haurà de pagar 8.975,18 € (al llarg de l'any ja l'hi hauran realitzat les oportunes retencions), i per cada 100 € més d'ingressos, haurà de pagar 37,30 €, import que és el resultat d'aplicar el 37,30% del Tipus Marginal corresponent (no he posat els trams reals, ja que n'hi ha 6 d'estatals i 9 d'autonòmics que cal combinar entre ells).

D'altra banda, vull afegir que a Catalunya el tipus marginal màxim es situa en el 50% (24,5% Estat i 25,5% Autonomia). I s'aplica a una base liquidable per sobre dels 300.000 €. En el cas d'un contribuent amb aquesta base liquidable, per cada 1.000 € de més que intenti guanyar, n'haurà de pagar 500 € a Hisenda (dels 500 € que li queden, i un cop pagat l'IVA general al 21%, li quedarien 290 € dels 1.000 € guanyats; una altra visió és que com només pot gastar-se 500 €, l'IVA serien 105 € en lloc dels 210 €). Segons la meva opinió, i fora de la intenció d'aquest escrit, aquesta pressió fiscal crec que desincentiva l'esforç de treballar i guanyar més i potser l'estat no recapta més, ja que alguns ciutadans se'n van a altres països (no és necessari ser l'Emèrit), però aquest tema seria per a un altre escrit. Continuant amb la meva opinió, considero que **tots** hem de pagar impostos. Són molts els serveis que en depenen.

Amb relació a la **inflació**, cal comentar que del mes de gener del 2018 fins al gener de 2025 l'IPC (Índex de Preus de Consum) s'ha incrementat en un 22,7%. Si el 2018 amb 100 € ens podíem prendre 83 cafès, el 2025 amb els mateixos 100 € només ens en podrem prendre uns 66 (aproximadament,

no cal especificar diferents preus en diferents comerços). Per tant, a fi de poder prendre la mateixa quantitat de cafès, els nostres ingressos s'haurien d'haver incrementat aproximadament amb el mateix percentatge. Els 100 € del gener del 2018 s'haurien d'haver convertit en 122,70 € el gener del 2025 a fi de no perdre poder adquisitiu i poder prendre els mateixos 83 cafès.

D'un costat tenim les taules de progressivitat de l'**impost** de l'IRPF i de l'altre tenim l'increment de l'IPC (la **inflació**). Per posar en evidència la relació entre els dos paràmetres, cal tenir present que si obtenim més ingressos per canvi de categoria, de lloc de treball, d'empresa, etc., és lògic que a més ingressos paguem més. Però si tenim més ingressos només pel fet que s'han actualitzat amb l'increment dels costos dels productes o sigui amb l'IPC, no estem guanyant més, guanyem el mateix al nivell actual dels preus (recordem els cafès).

En altres paraules, s'ha de convertir una magnitud mesurada en termes **nominals** a una altra magnitud que s'expressi en termes **reals**, que tingui en compte la inflació acumulada. O sigui que 100,00 € en termes **nominals** el 2018, es converteixen en 81,50 € en termes **reals** el 2025.

S'ha de destacar que des de l'any 2018 les taules de l'IRPF no s'han actualitzat. Els trams continuen essent els mateixos (amb l'excepció de l'any 2022, que es van modificar molt lleugerament els dos primers trams en les taules autonòmiques).

Com a conseqüència que aquestes taules no s'hagin actualitzat amb l'increment de l'IPC, implica que hem de pagar més impostos amb motiu d'aplicar l'increment d'aquest IPC als nostres ingressos. No guanyem més, ja que no podem comprar més productes, per raó que són més cars. Com a molt, podem comprar el mateix.

De manera que l'Estat incrementa els ingressos de manera silenciosa, sense necessitat d'apujar els impostos. Això s'anomena "increment de la fiscalitat en fred".

Per aquesta raó, es demana des d'alguns sectors que es **deflactin** les taules de l'IRPF. Aquesta paraula, **deflactar**, consisteix a eliminar d'un valor monetari l'efecte produït per la inflació. En el nostre cas significa actualitzar els trams de les taules segons els nous costos de la vida, tenint en compte l'increment de l'IPC.

Per il·lustrar l'efecte de no deflactar els trams, considerem una persona que l'any 2018 tenia una Base Liquidable de 20.200,00 € hi va pagar 4.586,61 €. Uns anys més tard, l'any 2024, si els seus ingressos s'han actualitzat amb l'IPC del 22,7%, la seva nova Base Liquidable serà de 24.785,00 € i li corresponderà pagar 5.916,26 € en l'IRPF. Per tant, Hisenda haurà ingressat 1.329,65 € de més, sense apujar els impostos, pel simple fet de **no deflactar** les taules de l'impost.

En poques paraules, Hisenda aconsegueix incrementar els seus ingressos provinents de l'IRPF sense realitzar cap acció. En tractar-se d'un increment silencios, poques persones se n'assabenten, passant desapercebut pel petit impacte que té d'un any a l'altre, només es pot notar quan comparem anys més distants, com en l'exemple anterior.

Malgrat tot, hem de pagar impostos. I per pagar menys, cal que pagui tothom. A Espanya l'economia submergida supera els 230.000 milions. Ho llegiu bé, milions. Afegiu els sis zeros que falten per a fer-vos una millor idea d'aquesta magnitud. Després, diuen que el problema del país són els pensionistes, amb partits polítics que no volen que les pensions es revalorin amb l'IPC. A vosaltres us toca formar-vos una opinió sobre el tema.

ANSELM BALLART
MARÇ 2025

CA N'ORIAC EXIGE LA REHABILITACIÓN DE SU MASÍA

Para que queremos la Masía:

Para convertirla en el edificio noble que represente al barrio, donde se explique quienes somos y de dónde venimos, tanto para los actuales habitantes como para las generaciones venideras, dándole un uso adecuado con actividades como:

Exposición permanente de utensilios de las diferentes actividades realizadas a lo largo del tiempo (Ej. Agrícola, textil, etc.etc.)

Exposiciones temporales de los interesantes y diversos artistas locales y no locales que necesitan dar a conocer su obra.

Biblioteca permanente de libros usados donde puedan intercambiarse libros sin coste.

Sala para jubilados del sector que no pueden desplazarse al centro cívico.

Salas para reuniones, cursillos o talleres y tertulias, que no se hacen por falta de espacio en el Centro cívico.

En la parte no edificada o jardín, encuentros de toda índole al aire libre entre vecinos.

Y otras actividades que puedan considerarse interesantes o necesarias de realizar.

Que está ocurriendo con la Masía:

Lo que más resalta en un barrio son los vecinos y las acciones que estos realizan. En nuestro barrio y gracias a los voluntarios que forman la AV, hacemos actividades como la Fiesta Mayor, el Certamen literario en el que participan los alumnos de los colegios e institutos del sector norte, y el Febrero Cultural que acaba con una gran rúa de carnaval que recorre el eje comercial del barrio.

De las actividades impulsadas por la AV, destacamos la reivindicación (iniciada hace mucho tiempo) para la salvación de un edificio que da nombre a nuestro barrio: La masía de Ca N'Oriac adquirida por el ayuntamiento en el año 1999 para ponerla al servicio del barrio, gracias a la reivindicación que la Asociación de Vecinos

que lo llevaba reclamando muchos años.

Esta lucha se siguió con la presentación al concurso municipal: Presupuestos participativos, y que gracias a los vecinos y vecinas que avalaron la propuesta, se consiguió que una empresa realizase un proyecto de rehabilitación, y que este presupuesto se incorporara a los presupuestos generales del Ayuntamiento, para así acometer con la rehabilitación de la Masía.

Al día de hoy, nada de estas actuaciones municipales se han cumplido. El Ayuntamiento nos ha negado el derecho de ver el proyecto, y sin proyecto no hay presupuesto. Parece que no tienen interés en rehabilitar la Masía.

Llegado a este punto no nos queda más remedio que denunciar la actitud pasiva y la falta de interés por recuperar una de las pocas masías que quedan dentro del casco urbano de Sabadell.

Culpamos al Ayuntamiento de habernos engañado y después de tanto tiempo de soportar mentiras y falsas promesas, lo hacemos responsable de los posibles daños que sufra la masía por el retraso en su rehabilitación. Este edificio, si estuviera en el centro de la ciudad, no estaría en este estado tan lamentable.

ASOCIACIÓN DE VECINOS
DE CA N'ORIAC
SABADELL 2025

FEBRER CULTURAL

1 Febrer Cultural 2025: Hem tingut exposició de maqueta "La Masia", feta pel José Gutiérrez Hernández. El treball exposat esta fet de materials reciclats. En acabar, la maqueta serà donada a l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac.

Mes de febrer, Exposició de fotografies: Persones que busquen refugi de les guerres; nom "OIKÖPOLIS" de Grècia, un grup de voluntaris; el lema del qual és no a la Guerra: autor de les fotografies i escriptor, Antonio Velasco Gómez; lloc centre Cívic de Ca n'Oriac.

1 de febrer Coral del Sud a Catalunya, van presentar al centre Cívic de Ca n'Oriac l'espectacle de cançons i diferents artistes, més sevillanes; artista invitat Francesco Fragale, cantautor de la lletra i música dels seus discs, aforo complet.

També, els mateixos van actuar el 15 de febrer al Centre Cívic de Sant Oleguer; actuació a Can Puiggener data 5 de abril a las 17 tarda; actuaran 14 de juny al centre Cívic de Ca n'Oriac, final del curs de la Coral.

Dia 15 dissabte Plaça del Pi:

Intercanvi de llibres de segona mà, com cada any molt bona acollida per part del públic.

Sardanistes Esportius, colla de Sabadell, experiència, dotze anys amb cursets a Sabadell; la sardana ball típic de Catalunya

mil·lenari.

Tallers Infantils de 3 a 14 anys: van pintar la masia de Ca n'Oriac, amb colors; les professores Mercè i Míriam," empresa Les Fustetes". 100 persones hi van participar amb molt d'èxit; organitza la nostra associació de veïns Ca n'Oriac.

Xurreria la Floresta, Xocolata i xurros; ens explica la Montserrat que son 5 generacions, 101 anys d'història; tot gratuït, vam repartir els voluntaris de la nostra associació; més de 850 vasos de xocolate i xurros.

Escola Harmony: Una hora i mitja de diversió i espectacle per a tot el públic molt nombrós, a la plaça del Pi; 12 estils diferents de balls,

Escola Mar Luque: Escola de ball, fitness i jumpingfitness, perquè la vida en moviment i ballant és molt millor i divertida.

Data 26 dimecres a les 17 hores: Conferència a càrrec de Dionisio Giménez, autor del llibre, "El bandoler dels caramels de mel"; la conferència és sobre Palestina, taller 4 del Centre Cívic de Ca n'Oriac.

Agraïm la col·laboració desinteressada dels participants així com la divulgació de Ràdio Can10 FM, Ràdio Sabadell, Ràdio el Torrente, iSabadell, Diari de Sabadell i TV de Sabadell.

**ORGANITZA AV. DE CA N'ORIAC;
COL·LABORA AJUNTAMENT DE SABADELL**

PROCESO DEL NACIMIENTO DEL CERTAMEN FOTOGRÁFICO

Durante el año 2023, después de un intenso debate de la totalidad de los miembros del grupo de decesos pensamos que deberíamos hacer alguna actividad para promocionar la institución que representábamos y al mismo tiempo que fuese de tipo cultural para beneficiar a los vecinos de nuestro barrio. Como ya tenemos un fantástico Certamen Literario que lleva celebrándose desde el año 2000 y con mucho éxito y participación de los colegios e institutos de nuestra zona, decidimos hacer un certamen fotográfico.

Lo primero que hicimos fue hablar con la junta y sobre todo con la Vocalía de Cultura para involucrarla en el desarrollo de la idea; también recurrimos a la experiencia que tienen por su veteranía, Puri Foncubierta, Antonio Fernández y Juan Guil. Así ha sido como este grupo tan diverso comenzamos a dar forma al concurso. Fuimos de un lado para otro intentando reunir toda la información posible para dar forma a las normas de participación; encontramos un buen aliado en el fotógrafo Lluís Vicente que tiene un estudio Fotográfico en la calle Puig Major. Él nos orientó y nos dio la información necesaria para empezar; más tarde se ofrecería para participar con un regalo para los ganadores.

Otro patrocinador importante que se unió al proyecto fue GES, compañía de Seguros que respalda a la Vocalía de Decesos.

Una vez que entre todos elaboramos las normas de participación y decidimos la fecha de celebración, pasamos las normas a

los colegios e institutos del barrio y también abrimos la participación para todos aquellos vecinos/as que quisieran participar sin límite de edad.

Y por fin llegó el día "D", el 16 de noviembre, día de la entrega de premios. Los ganadores de cada franja de edad, han sido:

- De 10 a 14 años:

- 1º premio: Eloy Escartes "GUAITAN"
- 2º premio: Matías Salva "LLIBERTAD"
- 3º premio: Alba Alcázar "NATURA A CA N'ORIAC"

- De 15 a 18 años:

- 1º premio: Nora Saavedra "MATINS DE DISSABTE"
- 2º premio: Margot Fernández "ARTISTES DE BARRI"
- 3º premio: Juan Manuel Cardona "LA CIUTAT LLUNYANA"

- Mayores de 18 años:

- 1º premio: Josefina Gabernet Pícolo "IGLESIAS SAGRAT COR"
- 2º premio: Carlos Juan del Corral. "SUPERANT OBSTACLES"
- 3º premio: Angeles Trujillo. "CLAREJAR AL PARC"

Como suele pasar cada vez que se realiza algo por primera vez suelen haber muchos fallos. Las ideas o proyectos se ven de otra manera cuando se han llevado a término y siempre hay que cambiar y rectificar todos aquellos fallos que se detectan.

VOCALÍAS DE CULTURA Y DECESOS

"EL 47" DE SABADELL: LA CONQUISTA DE UNA RESIDENCIA PÚBLICA

Sería absurdo no celebrar que Sabadell esté a punto de contar con su primera residencia pública diseñada teniendo en cuenta las enseñanzas de la COVID. Se pone fin al agravio de ser el único municipio de su tamaño sin un equipamiento de tales características. No obstante, insistir en que las 80 plazas residenciales previstas, junto con unas 20 de centro de día, resultan claramente insuficientes para cubrir la demanda. Más aun considerando que las plazas no serán exclusivas para residentes de Sabadell y que la evolución demográfica muestra un crecimiento imparable de la población mayor. Una situación que necesita respuestas a corto, medio y largo plazo.

A todo ello, conviene poner en valor, que la residencia pública es el resultado de una reivindicación ciudadana impulsada por asociaciones vecinales y la Coordinadora de Jubilados del Sur hace más de 20 años. Y que es de justicia rendir homenaje a quienes habiendo formado parte de la plataforma que inició esta lucha, lamentablemente, no han podido ver el fruto de su esfuerzo. Asimismo, conviene resaltar que, sin la lucha social, es más que probable que Sabadell seguiría sin disponer de esta residencia pública. Esto demuestra que, aunque lograr que la administración

atienda reivindicaciones es un proceso arduo, el tesón y la lucha puede hacerlo posible.

En Sabadell, al igual que en muchos municipios durante el franquismo, en la transición y en la actualidad, se han logrado conquistas sociales gracias a la lucha popular y, aunque los contextos han variado, el denominador común ha sido siempre la movilización ciudadana la que ha conseguido hacer efectivas reivindicaciones como las que se refleja en la película El 47. La residencia pública es un ejemplo más.

No obstante, sería una desconsideración a la historia no denunciar algunos esperpentos que han acompañado a todo este proceso. Sirvan de muestra de la inaceptable demora, la "desaparición" de 30 millones de euros asignados por la Generalitat para su construcción y mantenimiento -fondos que alegaron fueron "destinados a otros asuntos" sin documentación que acredite el traslado-, o la peregrina propuesta del cuatripartito de financiar la obra con dinero municipal, eximiendo a la Generalitat de su obligación que, por sentido común, fue rechazada. Y hoy siguen temas pendientes. Veamos:

1. Incumplimiento del acuerdo de 2006. Si Generalitat-Ajuntament firmaron en 2006 un acuerdo -que no lo facilitaron a la plataforma y que instamos a que se nos lo entregue para conocer sus términos- para construir dos residencias: la prevista edificar en el Sur y la de Avda. Estrasburgo, ¿por qué se deja al margen la residencia de Avda. Estrasburgo? Pregunta que requiere respuesta, al tratarse de una justa reivindicación a la que el movimiento vecinal no renuncia.

2. Modelo de gestión y participación ciudadana. Respecto

PROYECTO FUTURA RESIDENCIA DEL SUR DE SABADELL

a la construcción de la residencia, quedan pendientes, entre otros, aspectos como el modelo de gestión -que reivindicamos sea público- y la garantía de la participación ciudadana.

3. Atención integral a la población mayor. Más allá, de este proyecto concreto, es fundamental analizar la situación de las más de 40.000 personas mayores del municipio, considerando factores económicos, sociales, culturales, familiares y psicológicos, así como la previsión de un aumento en esta población debido al incremento de la esperanza de vida,

factores que son esenciales para disponer de un diagnóstico preciso que sirva de base a la hora de planificar las actuaciones correspondientes.

Generalitat y ayuntamiento, cada cual, dentro de sus competencias y con la participación social, deben consensuar estrategias y propuestas para asegurar una atención de las personas mayores en todos los ámbitos de su vida, garantizando una vejez digna acorde con sus derechos y necesidades.

FAVSABADELL

HABLEMOS DEL AMIANTO, ESE "ASESINO LENTO Y SILENCIOSO"

Conviene recordar que el amianto es un mineral fibroso que fue ampliamente utilizado por la industria durante la segunda mitad del siglo XX, gracias a sus excelentes propiedades como aislante térmico y acústico, alcanzando más de 5.000 aplicaciones industriales. Una de sus principales utilizaciones fue en la fabricación de fibrocemento, conocido popularmente como uralita. Y sabemos que el amianto es un material altamente cancerígeno, clasificado en el nivel máximo de peligrosidad.

No obstante, existe un gran desconocimiento entre la población sobre sus riesgos asociados a pesar de los alarmantes datos aportados por organismos internacionales y expertos en salud pública dado que, las fibras que se desprenden de los materiales con amianto-cemento (MCA) por su deterioro con el paso del tiempo y factores atmosféricos se incrustan en los pulmones, causando graves enfermedades respiratorias y diversos tipos de cáncer, convirtiéndose de hecho en un "asesino lento y silencioso" por su latencia de 20 años, desde la exposición inicial hasta la

aparición de la enfermedad.

Tanto es así que la Unión Europea estima que, hasta 2030, se producirán medio millón de muertes por cáncer debido a la exposición al amianto. De hecho, algunos datos contrastados son especialmente significativos: en el Reino Unido se registran

más de 5.000 muertes anuales relacionadas con el amianto (una cada cuatro horas!). En España carecemos de estadísticas rigurosas, pero en el Vallés Occidental se

han documentado más de 300 casos de cáncer de pleura desde 1976. Y las cifras siguen aumentando.

Abundando en esta línea, según el Programa de Salud del World Trade Center, mientras que 2.974 personas murieron en el atentado del 11 de septiembre de 2001, desde entonces han fallecido 4.343 sobrevivientes y socorristas debido a enfermedades relacionadas con la inhalación de partículas de amianto. Si extrapolamos la proporción a Gaza, donde el amianto se libera masivamente con la destrucción de ciudades bombardeadas, la cifra actual de 45.000 muertes del genocidio sionista aumentará exponencialmente en los próximos años convirtiéndose el amianto en un sicario silencioso al servicio de los señores de la guerra.

Todo ello derivó en la prohibición de la producción y comercialización de amianto en 2002 y que el Comité Económico y Social Europeo estableciese el año 2032 como fecha límite para su retirada completa, reduciendo el plazo al 2028 para los espacios de titularidad pública a lo que se sumó la ley estatal de 2022 obligando a los municipios a elaborar un censo de edificios y espacios con amianto, así como un calendario para su retirada, fijado para 2023 tras una prórroga. Sin embargo, en lo que respecta a Cataluña (se desconocen datos del resto de España), solo un 25% de los municipios han hecho los deberes.

En Catalunya, la presión popular para poner en la hoja de ruta de las administraciones este gravísimo y silenciado problema de salud, ha obtenido ciertos resultados, como la elaboración del Pla Nacional per la Erradicació de l'Amiant de 2023 y, a finales del 2024, la entrada en el Parlament de la Llei de l'amiant, convirtiéndose en la comunidad autónoma pionera en avanzar en el desamiantado del territorio. Entre las acciones destaca un estudio medioambiental, hace más de 5 años, en Badia del Vallés financiado por la asociación vecinal y el ayuntamiento, que permitió obtener una subvención de cuatro millones de euros de la Generalitat para el desamiantado del municipio, aunque,

lamentable e incomprensiblemente, el ayuntamiento, por negligencia o ignorancia, a día de hoy no ha movido ficha.

Con semejante escenario, es de justicia reivindicar sin dilación el censo del amianto en los municipios (en el nuestro y en todos) para disponer de los datos globales de Catalunya, dado que el mapeo realizado por la Generalitat a través de fotografías

aéreas de tejados, solo detecta 700.000 de los 4 millones de toneladas de amianto existentes (40 km² de tejados de uralita, es decir, 6.000 campos de fútbol).

Más allá de postureos, actuar de manera efectiva requiere que los gobiernos locales promuevan la participación activa de los actores sociales para consensuar una hoja de ruta que, como mínimo, aborde: a) informar a la ciudadanía sobre cómo actuar ante este peligroso material; b) establecer un calendario para elaborar el censo de todo el municipio que complemente el parcial realizado por la Generalitat; c) priorizar de inmediato la retirada del amianto de los centros de enseñanza y alrededores; d) exigir a Generalitat y Estado respuestas e implicación; e) investigar y gestionar las subvenciones para cubrir las distintas fases del proceso hasta el desamiantado. Esperamos que los gobiernos municipales actúen con la diligencia y premura que el asunto requiere. Mientras tanto, desde el movimiento vecinal, seguiremos exigiendo que cumplan con su deber de proteger la salud de la ciudadanía.

MANUEL NAVAS.

VOCALÍA DE SALUT DE LA FAVSABADELL

Curso 2024-25
Responsable: Agustín Lorca

La defensa de la sanidad pública de calidad, con recursos y universal, es uno de los caballos de batalla que desde hace décadas está presente en el trabajo cotidiano de la FAVSabadell. Han sido múltiples y diversas actividades/movilizaciones llevadas a cabo (manifestaciones concentraciones, mociones, manifiestos, reuniones institucionales (Parlament, Consell Comarcal, Ajuntament, síndics de greuges, Consellers, Presidents de Catalunya, CAP's, INSS, CatSalut, etc.) para manifestar nuestra protesta por los recortes y externalizaciones que han impuesto a la sanidad pública la Generalitat. Los distintos ámbitos de actuación que sitúa la hoja de ruta de la Vocalía de Salut de la FAVSabadell tenemos:

1. Asistencia Primaria(AP).

Para la FAVS, la AP, que es la base de todo el andamiaje de la sanidad pública, ha sido la que con mayor virulencia ha sufrido los recortes y por las estrategias que siguen marcando están en las antípodas de un modelo de AP como un servicio de proximidad, presencial y humano, compuesto por un conjunto de profesionales de medicina de familia, pediatría, salud mental, enfermería, odontología, trabajo social y de atención a la ciudadanía, preparado para ofrecer una atención integral que incluye la atención y la promoción de la salud y educación en los hábitos saludables, la prevención enfermedades y la orientación en la asistencia social. Esto es, el modelo de AP que necesitamos y por el que luchamos y nos sirven de líneas orientadoras en nuestra lucha para lograr una sanidad pública, de calidad, universal y con los recursos humanos y materiales necesarios y con un personal sociosanitario valorado justamente en el ámbito económico, laboral

y social.

Desde la FAVS entendemos que la AP necesita, un urgente diagnóstico sobre el estado para poder planificar estrategias que aborden las necesidades reales a corto, medio y largo plazo. Entendemos que diagnóstico y estrategia debe ser consensuado con los actores sociales y mientras tanto, señalamos los temas que prioritarios y que marcan nuestra hoja de ruta en este terreno:

- 25% del presupuesto de sanidad para la AP.
- Reducción de listas de espera de médico de familia a un máximo de 24-48 horas.
- Reducción drástica con calendario de visitas con los especialistas.
- Implementación del servicio de Salut Mental en los CAP's.
- Pediatra en todos los CAP's.
- Dotación del personal necesario en el CAP de Can Llong.
- Reapertura del consultorio de PobleNou.
- Consultorio en Can Puiggener.
- Renegociar el Convenio para las reuniones CAP's-AAVV y adecuar su contenido.

Sielcursoanteriorse realizó una encuesta, este año, mediante concentraciones en los CAP's denunciaremos sus deficiencias, reivindicando lo que consideramos que falta para nuestra salud, recibe la atención adecuada.

2. Asistencia hospitalaria.

- Las importantes inversiones en el Taulí, no han estado acompañadas con la contratación del personal necesario lo cual limita bastante la eficacia de esa inversión. Habrá que ver la afectación del servicio por las obras prevista con una duración de 4 años y el cómo se minimiza esa afectación.

- Las urgencias no acaban de responder a las necesidades de la población del Vallés Occidental Est, provocando sufrimientos inaceptables.
- Las listas de espera para ser atendidos por especialistas y ser intervenidos quirúrgicamente están a unos niveles que distan mucho de ser los adecuados.
- La no construcción de l'Hospital Ernest Lluch.
- La mejora de las relaciones humanas-económicas-sociales con el personal sociosanitario.

3. Consell de Salut.

Reflexionar sobre el papel que como FAVS jugamos en ese Consell.

4. Consell de associacions i entitats del Taulí.

Reflexionar sobre el papel que como FAVS jugamos en ese Consell.

5. Comissió de l'Amiant.

- IV Convención estatal de amianto en Sabadell (organizado por la Coordinadora del Moviment Veïnal del Vallés).
- Jornada sobre el amianto en Sabadell en general y, en su caso, en las asociaciones que lo soliciten).
- Retomar la Comissió de l'amiant de Sabadell que l'ajuntament dejó de convocar.
- Censo del amianto de los edificios públicos y de pública concurrencia.
- Estado real la situación de los centros de enseñanza con amianto y sus alrededores y proceder el desamianto.
- La puesta en marcha de campañas informativas sobre los peligros del amianto y cómo actuar en cada caso.

SABADELL, FEBRERO DE 2025
VOCALÍA DE SALUT DE LA FAVSABADELL

TALLER DE TEATRE DE CA N'ORIAC

Les disset persones més les dues professores que composem el grup de teatre de Ca n'Oriac, volem donar-vos les gràcies a tots els que vau venir a veure'n ahir al Centre Cívic de Ca n'Oriac. Volem dir-vos que ens sentim malament per tots els què no vau poder assistir a l'espectacle per manca d'aforament.

Volem dir-vos que el nostre èxit us ho

devem a vosaltres, a la vostra participació i als vostres riures i aplaudiments. Amb la vostra assistència ens ajudeu a seguir

treballant i ens animeu a continuar creant. Us estem mot agraiats.

GRUP DE TEATRE
SABADELL, FEBRER DE 2025

ACTA DE L'ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CA N'ORIAC

Data 18 de gener de 2025 a les 18 hores.

Ordre del dia:

1. Salutació por part de la nostra Presidenta.
2. Lectura de l'acta anterior y aprovació si s'escau..
3. Informació de les diferents vocalies.
4. Estat de comptes de l'Associació.
5. Estat de comptes de la Vocalia de Decessos.
6. Renovació de la Junta.
7. Prechs i preguntes.

- Presentació de l'acte a càrrec de la nostra Presidenta, Maria Dolores Cebreiro Crespo.
- Lectura de l'acta de l'any 2024 per part de la secretaria Palmira Gabernet Picolo. arribem a la votació per part dels presents 150 persones, s'aprova per unanimitat..
- La nostra presidenta, membre de la FAV de Sabadell, ens informa de les moltes reunions tingudes amb les diferents associacions que estan representades a la CONFAC de CATALUNYA.

A la FAV es debaten sobre tots els problemes que tenen els diferents barris de Sabadell : Incidències amb residus, sanitat, urbanisme, gent gran, pediatria, teatre als diferents barris, LGTB, ronda Nord, arbrat riu Ripoll, seguretat ciutadana, etc.

- **Cultura:** la portaveu Palmira informa de les moltes activitats que es realitzaran al febrer Cultural: Teatre, 4 representacions de la coral a diversos Centres Cívics durant l'any.

Certament Literari a l'abril, Festa Major de Ca n'Oriac al Juny, certament fotogràfic al novembre, caga Tió al desembre.

També fem els cursos gratuïts de Macramé; i en teatre, es representen varies obres cada any, gratuïtes pel públic; curs de memòria, entre d'altres tenim participants que ens enviem del CAP Ca n'Oriac. i de l'Hospital Taulí; També classes d'àrab per infants; fem la revista de Ca n'Oriac gratuïta, dues o tres vegades l'any.

En alguns tallers, els alumnes han de pagar uns preus assequibles als professors de: loga, gimnàstica de manteniment, Puntes de Coixí.

- **Sanitat:** Fàtima Àvila i Maria Carmen Barriopedro, en

informen sobre una enquesta que han realitzat al CAP Ca n'Oriac, el balanç del qual és positiu respecte a l'assistència primària i a la qualitat i dedicació del personal sanitari i demàs membres del CAP. En canvi, la visita a les diferents especialitats i proves, són francament millorables en quant al temps que triguen a realitzar-les; les tristament famoses llistes d'espera.

Hi ha hagut un repunt considerable de la grip als mesos de desembre i gener. Des del CAP es fa una crida per vacunar a la gent gran i als més petits, que són els més vulnerables.

- **Urbanisme:** Antonio Manrique ens informa de l'estat dels carres i places del nostre barri: Al Parc del Nord, la gen incívica no recull els excrements de les seves mascotes.

S'han de modificar molts passos de vianants i moltes voreres per tal de facilitar el pas a les persones que utilitzen les cadires de rodes per desplaçar-se i als que porten carros de bebès. Respecte a les queixes que hem rebut a l'Associació respecte a la tala d'arbres, els responsables de l'Ajuntament ens han explicat que respon a una normativa europea i que s'està fent d'acord a la normativa i s'aplica també als arbres que estan malalts.

També hem rebut moltes queixes dels veïns sobre l'abús que fan els amos dels bars a l'ocupar les voreres amb més taules i cadires que les que tenen permeses.

Hi ha algunes opinions contràries al quart cinturó per part d'un grup de ciutadans.

La renovació de la Ronda Collsalarca té un pressupost de 6 milions de euros.

Des de l'Associació de Veïns continuem sol·licitant la restauració de la Masia de Ca n'Oriac.

- Revista de Ca n'Oriac:** Antonio Fernández ens informa sobre la Revista de Ca n'Oriac o butlletí informatiu de l'Associació des de l'any 1966. La revista ha passat per diferents etapes que han estat sempre relacionades amb la situació política del país; així hem viscut l'etapa de repressió a qualsevol oposició al règim franquista. El 2010, la revista es publica en català i castellà en funció de l'idioma utilitzat per les diferents vocalies i redactors voluntaris. La revista surt dues o tres vegades cada any amb informació del barri i de temàtica diversa en funció dels aficionats i periodistes que hi participen.
- Vocalia de Decessos:** Purificación Castillo explica el procés viscut arran de la incorporació a la nostra vocalia de tots els associats de la vocalia de decessos de Can Puiggener, iaprofita l'avinentesa per saludar-los i donar-los la benvinguda. A continuació dóna una sèrie d'informacions:
 - Nombre d'associats: 8018, amb la incorporació dels de Can Puiggener, 10176 associats.
 - Defuncions l'any 2024 : 99 persones

El fet de passar de 8018 associats a 10176, implica tot un repte pels voluntaris que porten la vocalia de decessos de Ca n'Oriac, pel que suposa d'increment de feina.

Vist els resultats econòmics de l'exercici passat, la junta ha decidit no pujar les quotes durant l'any 2025 i que els socis menors de 10 anys quedin totalment exempts de pagar-les. Això no suposa que els socis d'aquesta franja d'edat quedin desprotegits, ja que la vocalia se'n fa càrrec d'aquests.

A tots els socis que s'incorporen de nou i que provenen de l'Associació de Can Puiggener, els hem enviat per correu postal la pòlissa d'assegurança i un quadern amb la normativa actual perquè sàpiguen els drets i obligacions que tenen com associats de la vocalia de decessos de Ca n'Oriac. Si algú té qualsevol dubte, pot passar-se per les nostres oficines qualsevol dimarts o

dijous de 10 a 12 h o de 17 a 19 h, i els donarem tota la informació que precisin.

En cas de produir-se una defunció, només cal que telefonin o es passin per les oficines de la Funerària Torra amb la pòlissa i el DNI del difunt/a i ells ja es posaran en contacte amb nosaltres. Si estan al corrent de pagament, no hi haurien de tenir cap problema,

Les persones que vulguin ser incinerades, no cal que facin cap petició en aquest sentit;

seran els familiars els que se n'encarreguin de comunicar-lo a la funerària.

- Tresoreria:** La tresorera Elisabeth Torres ens informa d'algunes dades relacionades amb el seu departament:
- Vocalia de decessos:** La vocalia se'n fa càrrec de totes les despeses de manteniment dels aparells d'informàtica, actualització del software, de la copia de seguretat de totes les dades dels nostres associats, del llum, aigua, telèfon, contestador automàtic i utensilis d'oficina imprescindibles per poder donar els serveis que oferim.

En l'exercici del 2024 hem pogut incrementar en 42000 € el fons econòmic de la vocalia, la qual cosa en ha permès no haver de pujar les quotes de l'exercici 2025 i deixar de cobrar-les als associats menors de 10 anys.

- Associació de Veïns de Can'Oriac:** L'associació es finança amb la quota de 8 euros anuals que paguen per cada fitxa els nostres associats; amb la subvencions que l'Ajuntament ens dóna per les activitats de tipus cultural i recreatiu i amb la contribució voluntària del comerciants del barri, que ajuden a finançar la nostra Festa Major.

En l'exercici de 2024 hem acabat amb un superàvit de 40.000 €.

- Precs i preguntes:**
- La senyora Josefa ens demana que li aclarim els conceptes que li apareixen al rebut: Els 21 € és la quota d'un trimestre (7 * 3) i a més al primer trimestre se li ha de sumar 8€ de la quota de la Associació de Veïns, que es paga únicament en el primer rebut de l'any.

Feliciano : Mostra la seva satisfacció pel servei del trasllat i enterrament d'un familiar des d'Albacete a Sabadell. Dóna les gràcies a tots els voluntaris que fan possible aquest servei a un preu molt assequible.

- Dolores Nicolau demana que li expliquem com pot reclamar el preu que li va costar el trasllat d'un fill seu mort a Navarra: Li vam demanar que es passés per la nostra oficina amb la factura i l'hi abonariem.

- A Les 18'40 hores la nostra presidenta dona per acabada l'Assemblea general de Socis. Tot i donant les gràcies per llur assistència a les aproximadament 150 persones que hi van assistir.

SECRETÀRIA DE L'ASSOCIACIÓ
PALMIRA GABERNET PICOLO
PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ
MARIA DOLORES CEBREIRO CRESPO

HOY HABLAREMOS DE UN FRECUENTE PROBLEMA: "EMBOLIA / ICTUS / ISQUEMIA"

Hola, hace unos meses, paseando por la Avda. Matadepera, me encontré con un antiguo amigo, al que hacía años que no veía, continuamos caminando por Ca N'Oriac y entre anécdotas y algunos recuerdos le pregunté por la familia, y he aquí que me dice, ¿Ah, no lo sabes?, mi hermano ha tenido una embolia, hace unos meses, pero casi está bien aunque todavía le cuesta algo caminar, pero ya se le entiende cuando habla. Y acaba diciéndome, no sé por qué le ha pasado si él ni fuma ni bebe, además come muy bien y camina cada día.

Estuvimos hablando un buen rato, me preguntó y le explique algunas cosas que le ayudaron a entender qué había pasado y el por qué.

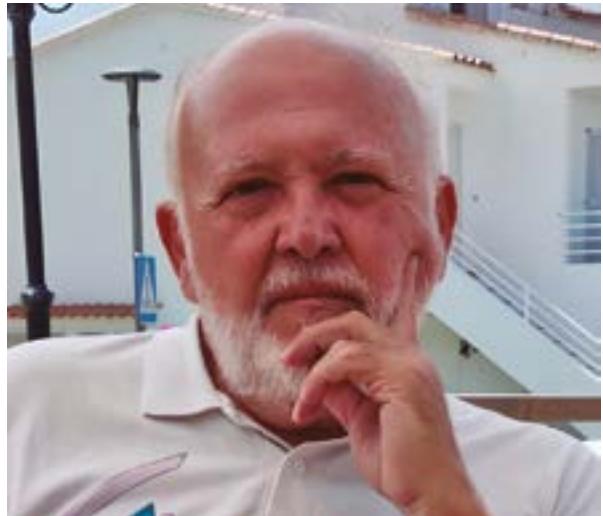
Aquí lo dejo escrito por si a alguien le puede interesar saber algo más del tema.

¿De qué estamos hablando?, ¿Qué narices es esto de una embolia?

Nuestro cerebro, como cualquier otro órgano de nuestro cuerpo, para poder funcionar correctamente necesita recibir sangre con oxígeno y nutrientes (glucosa), y la recibe a través de unos conductos que llamamos arterias, pero el paso correcto de la sangre por las arterias puede verse interrumpida por diversas causas, una de ellas es la embolia por un trombo (coágulo) sanguíneo, otra causa puede ser las placas de ateroma (colesterol) que se han formado en la pared de una arteria, en algunas ocasiones pueden ser provocados por una compresión por una masa tumoral o inflamatoria o incluso una hemorragia cerebral. Todo ello provoca una falta de flujo sanguíneo, lo que llamamos **isquemia** (sin sangre), y como consecuencia una zona de nuestro cerebro se queda sin oxígeno ni alimentación, por lo que deja de funcionar, es decir, se infarta (como el corazón).

¿La embolia es lo mismo que conocemos como ictus?

Sí. "El término ictus engloba todas las patologías cardiovasculares (del cerebro y el corazón) debidas a la interrupción,

momentánea o definitiva, del riego sanguíneo al cerebro". "Ictus viene del latín y significa 'súbito', es decir, que aparece de forma repentina", aunque a veces aparecen signos de aviso o pequeños ictus transitorios (pasajeros).

¿Todas las isquemias/ictus son iguales?

No, depende de si el flujo sanguíneo se obstruye de forma prolongada o definitiva apareciendo lo que llamamos un infarto cerebral, con pérdida irreversible de la función de la zona cerebral dañada, pero si ese 'tapón' se resuelve rápidamente y se recupera la función cerebral, en estos casos, el accidente isquémico se llama Transitorio (AIT).

¿Y después de un ictus qué secuelas pueden quedarnos?

"El cerebro es como una fábrica, cada parte está especializada en una cosa. Así que las secuelas dependerán de la zona afectada".

Pero en cualquier caso, lo más habitual es la parálisis de los miembros superiores o inferiores, desviaciones de la boca, alteración o pérdida del habla, alteración de la memoria, etc.

¿Cómo se trata una isquemia?

"El tratamiento consiste en restaurar lo antes posible el flujo sanguíneo (que

llegue otra vez la sangre). Para conseguirlo se utiliza la técnica de la trombosis". Esta técnica consiste en injectar un medicamento que disuelve el coágulo o el "trombo" que ha provocado la isquemia y logra la restauración, total o parcial, de las funciones neurológicas perdidas.

¿La rapidez al actuar es clave en la recuperación?

La experiencia y los protocolos establecen que, para un mejor pronóstico, los ictus deben tratarse en menos de tres horas. Pero la recuperación depende de los síntomas iniciales, de si ha sido leve o no, de la zona afectada, del tiempo que tarda en tratarse, y de otras enfermedades del paciente. Hay que tener en cuenta que no va a ser una recuperación inmediata, se trabaja (fisioterapia) y se recupera con el tiempo, y siempre se intentan abordar los problemas como si de una reeducación de funciones se tratara. Si el cerebro es joven, habitualmente se recupera mejor.

¿Hay más riesgo de sufrir otra embolia tras la primera?

"Ese riesgo es considerable durante los tres primeros meses de convalecencia y están descritos en la literatura científica hasta un 14% de nuevos episodios en el primer año posterior al ICTUS".

De ahí que se considere importante el uso de antiagregantes (ácido acetilsalicílico), heparina o heparinoides para evitarlo. Además del control estricto de los factores de riesgo.

¿Es posible saber por qué ha pasado?

Identificar lo que ha causado la isquemia es importante para evitar que se repita. Pero en demasiadas ocasiones no se puede saber el por qué ha ocurrido.

Lo más habitual en las personas mayores son las placas de colesterol en las arterias (ateromas).

En el caso de un ictus embólico, habitualmente, se debe a que se genera un coágulo en el corazón que se desplaza y acaba taponando una arteria más pequeña del cerebro. Especialmente frecuente en las arritmias cardíacas.

Reconocer los signos es importante para actuar rápido: así se manifiesta

Como ya hemos comentado, actuar rápidamente ante un ictus es clave para que sus secuelas sean las mínimas. Estas son las principales señales con las que puede manifestarse este trastorno:

- Asimetría de algún lado de la cara, al sonreír o al intentar enseñar los dientes, alteraciones en la vista como diplopía (visión doble), caída de un párpado o dificultad para elevarlo.
- Perdida brusca de la movilidad y fuerza de un brazo y de la pierna del mismo lado, alteraciones en la sensibilidad del mismo hemicuerpo.
- Dificultad o imposibilidad para hablar correctamente, utilizando palabras que no se corresponden a lo que el paciente nos quiere decir o no entendiendo lo que nosotros le decimos.

Todos estos signos, y algunos más, pueden aparecer de forma aislada o varios a la vez. Ante la aparición de cualquiera de ellos, hay que llamar de inmediato al 112. La rapidez en el tratamiento conlleva una gran ventaja para un mejor pronóstico.

¿Podemos prevenir estas patologías?

La enfermedad cerebrovascular está asociada a factores de riesgo no modificables como son la edad, el sexo, la raza, los antecedentes familiares, etc., pero algunos de los principales problemas sí que pueden ser modificables: hipertensión, diabetes, hipercolesterolemia, obesidad, arritmias cardíacas, alcohol y tabaquismo.

Hay que intentar adoptar un estilo de vida que nos proteja de los problemas de salud prevenibles, siempre en lo razonablemente posible.

La vida es para disfrutarla, no para sufrirla, y pensar siempre que nuestra calidad de vida posterior depende de cómo nos cuidemos antes del "ICTUS".

"Cuídate para que el ICTUS no sea más que un desconocido muy, muy, muy, lejano".7

SEBASTIÁN GALLARDO QUESADA
LICENCIADO EN MEDICINA FAMILIAR

L'ESCOLA CALVET D'ESTRELLA

La nostra escola fa 50 anys!

Aquest any, la nostra escola, l'Escola Calvet d'Estrella de Sabadell, celebra el seu 50è aniversari! Som els nens i nenes de sisè de primària i ens fa molta il·lusió presentar-vos la nostra escola i les activitats que estem organitzant per celebrar aquest esdeveniment tan especial.

L'escola va obrir les portes al setembre de 1974, al barri de Ca n'Oriac, al carrer Puigmal, per donar resposta a la necessitat d'educar els infants d'aquesta zona. Aquells anys, moltes famílies s'hi van instal·lar i es feia imprescindible crear més escoles per atendre la creixent població del barri.

Després d'investigar, hem descobert que l'escola rep el nom en honor a Joan Cristòfor Calvet d'Estrella, un humanista i historiador de renom del segle XVI, nascut probablement a Sabadell al voltants del 1505. Va formar part de la cort de Carles V com a mestre del seu fill Felip, a qui va陪伴ar durant la seva joventut.

Durant aquests 50 anys, molts mestres i alumnes han passat per les nostres aules, deixant cadascú la seva petita empremta. L'escola és un lloc on aprenem, ens divertim i ens ajudem els uns als altres. Actualment, som uns 200 alumnes i un equip d'uns 25

professionals.

Per celebrar aquest aniversari tan especial, estem organitzant diverses activitats. El passat mes d'octubre, vam celebrar una festa per a alumnes, famílies i mestres. Va ser un matí de dissabte molt divertit, amb tallers, inflables i una xocolatada que va posar punt final a la jornada.

A més, hem creat una cançó commemorativa que estem assajant per cantar davant de les nostres famílies. La Setmana Cultural d'enguany es centrarà en els 50 anys de l'escola, i els diferents murals de l'interior de l'edifici reflectiran aquesta evolució al llarg del temps.

La propera gran festa serà una jornada esportiva el dia 22 de març, a la qual estem tots convidats a participar. Estem molt emocionats que arribi aquest moment per gaudir plegats de l'esport i la diversió!

A més, ens agradaria organitzar una trobada amb antics alumnes i professionals que han format part de l'escola. Si estàs llegint aquest article, et convidem a seguirnos a les nostres xarxes socials, on anirem compartint tota la informació i necessitarem la teva ajuda per difondre-la.

Estem molt contents de ser part de l'Escola Calvet d'Estrella i desitgem que l'escola continuï creixent i ajudant a formar noves generacions durant molts més anys!

L'ALUMNAT DE SISÈ DE PRIMÀRIA DE L'ESCOLA

Compromisos. Homes de Sabadell per la igualtat, us descobrim una entitat desconeguda, i no per això menys interessant, tot el contrari! Agrupa a homes compromesos pro feministes

Parlo amb en Josep, membre d'aquesta entitat, que va ser creada a Sabadell al 2007, tot i que no va ser legal fins el 2011.

M'explica que a Sabadell són pocs membres, que formem part d'una xarxa més amplia de grups d'homes i homes pro feministes. Que fan activitats per fer-se ressò, però que costa molt!

Fa el símil amb el feminism: diu que el feminism va començar amb poques persones i ara.. després del temps, es un

moviment prou important. Pensa que algun dia el seu moviment també serà important i tindrà un gran efecte en la societat.

Li demano que m'expliqui que volen?, que poden trobar els homes que s'acostin? que vol dir: Homes per la igualtat ? i que pretén la seva entitat?

En Josep, m'explica que la gran pregunta és: Què guanyem els homes si som pro feministes? Aquesta és una de les qüestions que es plantegen, qüestió per altra part

difícil de responder.

No és fàcil per als homes prendre posicions davant el feminismisme, també estem "tocats" pel patriarcat. Encara tenim privilegis, i alguns creuen que els perdran si guanya el feminismisme. NO es tracta de guanyar ni de perdre.

Demanen igualtat, però millor demanar EQUITAT en tots els sentits i àmbits. Entenen les quotes imposades (son necessàries), s'han de corregir les desigualtats que per inèrcia de segles imposa els homes per davant de les dones, sense les quotes no ho aconseguirem.

Molts homes viuen el feminismisme com a cosa de dones només, i no és així, cal prendre consciència que hem d'anar plegats: les dones i els homes. Igualtat, equitat, en tots els sentits, tan se val la orientació sexual, expressió de gènere etc.

Ara en aquest moments, treballen la proposta sorgida en la XII Trobada d'homes i grups d'homes per la igualtat del proppassat 12 d'octubre a Sabadell, volen impulsar un moviment d'homes dins de l'àrea pública, que els hi permeti mobilitzar-se i visibilitzar-se. Un moviment que sigui específicament d'homes, que vagi més enllà del rebuig de les violències masclistes i que llenci una

crida positiva als homes per incorporar-los a la cura de la vida i que s'estengui a l'àmbit públic (és a dir, a les relacions socials, l'economia, la vida política, entesa aquesta més enllà dels partidismes).

Per tot plegat, comencem a constituir una COMUNITAT D'HOMES PER LA CURA DE LA VIDA I CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES, estem en contra de les violències, per tant estem a favor de la VIDA.

Volem pensar, en Josep i jo mateixa, que hem posat una petita llavor en les consciències i pensaments de les persones (homes i dones) que llegiran aquest petit article, i que faran una reflexió per repensar i redefinir sobre les masculinitats, que això és tasca de totes!

Podeu contactar:

Telèfon: Josep 615 56 45 37

Correu electrònic: noushomesdesabadell@gmail.com

Facebook: Compromeses- Homes de Sabadell per la Igualtat

EL FUTURO DE LA GENERACIÓN "CENTENNIAL" LOS JÓVENES NACIDOS ENTRE EL 1995 Y 2006

Hoy en día es innegable la rapidez con la que cambia el mundo y, en consecuencia, la sociedad. Por esta razón, creo que es necesario prestar atención a las necesidades y carencias que enfrentamos actualmente. En primer lugar, considero que la realidad actual nos está llevando a una sociedad cada vez más individualista, por lo que cada

uno de nosotros debe hacer un esfuerzo personal para comprender el mundo en todos sus ámbitos. Para tomar decisiones, es fundamental aprender y conocer, ya que nuestro futuro dependerá de las decisiones que tomemos hoy. Por ello, creo que es esencial esforzarnos por entender el ámbito político global, el mundo laboral al que nos enfrentamos y los derechos que nos pertenecen y que debemos preservar como sociedad.

La perspectiva que voy a desarrollar, basada en mi generación y nuestro futuro, tiene dos caras. Por un lado, considero que la era tecnológica de las últimas décadas ha sido un punto de inflexión en nuestra sociedad y ha marcado la crianza y evolución de las nuevas generaciones. El acceso libre a la información nos brinda la oportunidad

de desarrollar un pensamiento crítico y construir nuestra propia opinión sobre el futuro que queremos. Sin embargo, para tomar buenas decisiones, es necesario conocer lo que tenemos y luchar por lo que queremos. Desde mi punto de vista, el factor que más está afectando a la juventud actual es la falta de interés en los temas que realmente nos conciernen y que, en última instancia, condicionarán nuestras condiciones de vida.

En este sentido, creo que nos estamos convirtiendo en jóvenes ignorantes. Pensamos que las decisiones políticas, como las elecciones y la lucha colectiva por nuestros derechos, no nos afectan directamente y, por ello, les restamos importancia.

Un claro ejemplo de las tendencias que estamos desarrollando las nuevas generaciones es el crecimiento de la ultraderecha a nivel global. La creciente popularidad de la política ultraderechista en distintos países es consecuencia, en gran parte, del desconocimiento político. Muchos jóvenes no son lo suficientemente conscientes de las condiciones de vida que

disfrutan actualmente y, lo más importante, desconocen quiénes lucharon para conseguir los derechos que hoy tenemos: nuestros abuelos.

Así, la falta de conocimiento sobre el trasfondo de las políticas fascistas y las posibles consecuencias del ascenso de la ultraderecha en las grandes potencias mundiales podría desencadenar una situación similar a la de las décadas de los cincuenta, sesenta y setenta. Finalmente, a pesar de este análisis pesimista sobre la generación "Centennial", quiero destacar que aún guardo esperanzas de que la juventud tome la iniciativa para preservar los derechos que ya tenemos y luche por aquellos que aún no hemos conquistado. Espero encarecidamente que, como "futuro del mundo", reaccionemos colectivamente para no convertirnos en una sociedad sumisa ante los grandes líderes fascistas, que no cesan en su intento de recortar derechos y libertades.

LOLA BURRULL FERNÁNDEZ
1º DE PERIODISMO

El proppassat dia 28 de novembre de 2024, es va celebrar al Pavelló del Nord la PRIMERA EDICIÓ DEL RECONEXAMENT AL MOVIMENT VEÍNAL DE SABADELL., ORGANITZAT PER LA FAV (Federació d'Associacions Veïnals de Sabadell).

Aquest acte organitzat per primera vegada, vol reconèixer la tasca de les associacions veïnals i dels seus membres. Les AV fan una feina moltes vegades invisible però efectiva, es una feina totalment voluntària, els seus membres dediquen de forma altruista moltes hores per millorar la qualitat de vida de les persones de cada barri, de la ciutat en general. Aquest tasca no està lo suficientment reconeguda, ni per la ciutadania a Ja era hora que la FAV donés aquest pas, per donar visibilitat i reconeixement a les entitats veïnals, però també a les persones que la formen, que treballen diàriament per aconseguir una ciutat millor!! un mon millor!!

En aquest acte es van lliurar diplomes a totes les AV federades.

El de l'Agrupació Veïnal de Ca n'Oriac, el va recollir la Puri Foncubierta.

Tanmateix, es van fer també reconeixements a altres entitats i organitzacions i projectes.

El Boletín Informativo de la Agrupación de Vecinos de Ca n'Oriac, (abans Revista de Can Oriach), va ser un dels projectes que va rebre un reconeixement especial.

Aquest reconeixement vol posar en valor la seva trajectòria: la revista Can Oriach, va

néixer al 1966, i fins el 1977 va ser l'única publicació no clandestina de l'oposició sabadellena, va néixer de la necessitat d'un grup de persones que si bé havien optat per la no-afiliació política, sí que volien plantar cara al regim franquista d'una forma oberta. La revista, des de els seus inicis s'ha preocupat de tot, des dels problemes urbanístics, d'habitatge d'educació, de treball, de salut, i en general dels problemes que a afecten al barri de Ca n'Oriac.

El va recollir de mans del president de la FAV Manuel Navas, el nostre entranyable

company de redacció l'Antonio Fernández.

EULALIA CORRAL

INFORMACIÓ DEL CAP CA N'ORIAC

Des del CAP de Ca n'Oriac creiem que la salut la trobem més a fora que dins del CAP. Entenem la salut com un benestar social, físic, mental i emocional i no només com la manca de malaltia. Hem estat treballant per potenciar el nostre contacte amb el barri ja que creiem que si ens unim podem fer sinèrgia i per tant aconseguir una millor salut de la comunitat i poder donar una millor atenció.

Estan en marxa diferents programes en els que treballem:

- Estem en continua **formació dels professionals** per conèixer més el barri.
- **Activitats comunitàries** com ara grups d'autocura i també un taller d'insomni.
- **Tallers càpsula** envers a temes de nutrició (diabetis, hipertensió, fetge gras i colesterol).
- Estem engegant una **Taula de Salut** per fer xarxa amb el barri.

Per últim també estem duent a terme un cicle de xerrades mensuals que hem anomenat **Escola de Salut** que normalment les fem a la Biblioteca Nord en que es parla de temes diversos relacionats amb la salut. Els temes s'han seleccionat amb un recull de peticions que hem fet amb unes bústies que han estat distribuïdes pel barri per saber de què es vol parlar i què preocupa a la població. Estem oberts a noves propostes per l'any que ve!

Parlarem de menopausa i alimentació, de la gestió de l'ansietat, del vapeig, mesures posturals, de sòl pelvià, de la llei de dependència, de pèrdua de memòria, de recursos per persones que cuida i del peu

diabètic. Tenim moltes ganes que la gent del barri s'animi a participar i a dir la seva per anar aconseguint una Escola de Salut de tots i totes! Apunteu-vos les dates i no us ho perdeu!

ESCOLA DE SALUD DE CA N'ORIAC: CONFERÈNCIES

CLARA PERIS ESTANY
CA N'ORIAC COMUNITÀRIA

DRETS I DEURES DE LA CIUTADANIA AMB RELACIÓ A LA SALUT

1. Equitat i no-discriminació de les persones

Tenim dret a ... Rebre una atenció sanitària equitativa, sense discriminació, que protegeixi les situacions de vulnerabilitat i amb un tracte respectuós.

Tenim el deure de ... Respectar i no discriminari els professionals, i també les altres persones usuàries del sistema sanitari.

2. Protecció i promoció de la salut i prevenció de la malaltia

Tenim dret a ... Disposar de seguretat ambiental i alimentaria a l'entorn on vivim i rebre una educació en salut que ens permeti adoptar les mesures necessàries per protegir i promoure la salut individual i col·lectiva.

Tenim el deure de ... Contribuir a la cura i la millora del nostre entorn, vetllar per la nostra salut, evitar riscos i fer un bon ús de les mesures preventives.

3. Accés al sistema sanitari

Tenim dret a ... Accedir als serveis i les prestacions sanitàries públiques en un temps adequat d'acord amb criteris clínics, obtenir informació sobre les prestacions del procés d'atenció, escollir professionals i centres sanitaris en l'atenció primària, disposar d'informació sobre els temps d'espera i accedir a una segona opinió en casos de d'especial transcendència.

Tenim el deure de ... Utilitzar de manera responsable les instal·lacions i els serveis sanitaris, així com respectar els horaris programats i les normes del centre sanitari.

4. Intimitat i confidencialitat

Tenim dret a ... Preservar la nostra privacitat i intimitat en l'atenció, la confidencialitat de la informació i la nostra llibertat ideològica i religiosa.

Tenim el deure de ... Respectar la intimitat i la confidencialitat de les altres persones i la seva llibertat ideològica i religiosa.

5. Autonomia i presa de decisions

Tenim dret a ... Disposar de tota la informació i el suport necessaris per garantir la dignitat i l'autonomia en la presa de decisions respecte del procés d'atenció, per planificar les decisions anticipades i per poder viure el procés de final de vida d'acord amb el nostre concepte de dignitat.

Tenim el deure de ... Corresponsabilitzar-nos del nostre procés assistencial i del d'aquelles persones que representem legalment, consensuant les decisions en cas de discrepàncies.

6. Informació documentació clínica

Tenim dret a ... Disposar de la nostra informació sanitària de manera integrada, completa i segura. Rebre assessorament i recomanacions sobre la informació sanitària disponible a la xarxa.

sanitària

Tenim el deure de ... Facilitar informació veraç sobre les nostres dades i fer un ús responsable de les noves tecnologies en relació amb la salut i el sistema sanitari.

7. Qualitat i seguretat del sistema

Tenim el dret a ... Rebre una atenció sanitària de qualitat que garanteixi la continuïtat assistencial i la seguretat clínica i personal, com també a conèixer els medicaments i productes del pla de medicació i el nivell de qualitat dels centres assistencials.

Tenim el deure de ... Facilitar l'actualització de les dades de la història clínica i la correcta revisió del tractament, utilitzar correctament les prestacions.

8. Constitució genètica de la persona

Tenim dret a ... La confidencialitat de la informació del nostre genoma, gaudir dels avantatges derivats de les noves tecnologies genètiques i ser informats de les troballes derivades de proves genètiques.

9. Investigació i experimentació

Tenim dret a ... Participar en projectes de recerca, no ser-ne exclosos, rebre'n la informació, donar-hi consentiment previ, així com a conèixer el retorn de les investigacions i les iniciatives d'innovació del procés assistencial.

Tenim el deure de ... Complir les responsabilitats acceptades que es deriven de la participació en un projecte de recerca.

10. Participació

Tenim dret a ... Expressar l'opinió sobre

el sistema sanitari i participar-hi com agents actius, tant en el marc assistencial com de la investigació.

Tenim el deure de ... Conèixer el sistema sanitari i estar-ne informats per exercir una participació responsable i amb

representativitat col·lectiva.

Podeu consultar la versió integra de la Carta de drets i deures de la ciutadania en relació a la salut i l'atenció sanitària a: canalsalut.gencat.cat

EULALIA CORRAL

LA NUEVA CASA DE ACOGIDA PARA MUJERES DE NINGÚ SENSE SOSTRE

En octubre del pasado año Ningú Sense Sostre abrió sus puertas de una nueva casa de acogida para mujeres en situación de calle o de exclusión social. Un proyecto creado para dar solución a la necesidad urgente de brindar apoyo a un colectivo que, aunque cada vez más visible, sigue siendo el gran olvidado dentro de las políticas de atención a las personas sin hogar.

El proyecto nació como respuesta a la creciente problemática de las mujeres sin hogar, un sector de la población en situación de extrema vulnerabilidad que enfrenta múltiples dificultades. Aunque el sinhogarismo sigue siendo una realidad mayoritariamente masculina, las mujeres se encuentran en una situación aún más desbordada por diversas circunstancias, como la violencia sexual o de género, la drogadicción, la prostitución o el abandono familiar. Las mujeres en esta situación suelen sufrir un mayor nivel de exposición al riesgo, no solo en cuanto a la precariedad económica, sino también a la violencia y la exclusión social. En conclusión, las mujeres se enfrentan a una doble discriminación: por su condición de sin hogar y por su género.

Desde su apertura, esta casa ha acogido a un total de siete mujeres y tres menores, de los cuales, actualmente, residen en ella seis mujeres y una niña pequeña. Este espacio, diseñado para albergar a siete mujeres, tiene la capacidad de ampliarse hasta nueve si la demanda lo requiere. Es un hogar seguro y cálido, en el que las mujeres pueden encontrar no solo un techo, sino también un lugar donde sanar, recuperar el control de sus vidas y, sobre todo, encontrar esperanza.

La casa de acogida, por lo tanto, no es solo un refugio físico, sino un proyecto integral que busca abordar las necesidades

psicosociales, emocionales y educativas de las mujeres que allí residen. Cada mujer tiene acceso a un programa de acompañamiento personalizado que incluye orientación legal, atención psicológica, talleres, acceso a formación laboral, y el apoyo necesario para la reintegración a la sociedad.

Lo que hace especialmente importante este proyecto es la falta de recursos y

programas específicos para mujeres sin techo. A pesar de la creciente demanda, los espacios disponibles para ellas son limitados y, a menudo, no responden a sus necesidades particulares.

La casa de acogida es más que un techo; es una oportunidad para reconstruir vidas, restaurar la dignidad y garantizar un futuro lleno de posibilidades para muchas mujeres que, por diversos motivos, han sido olvidadas por el sistema.

En resumen, este proyecto es un faro de esperanza para mujeres que, enfrentadas a situaciones de extrema vulnerabilidad, encuentran en esta casa una segunda oportunidad para salir adelante. Sabadell, 21 de febrero del 2025

LAURA FERNANDEZ PEREZ
INTEGRADORA SOCIAL
ASSOCIACIÓ NINGÚ SENSE SOSTRE
CTRA.MOLINS DE REI,25 SABADELL

EL CE SABADELL INTENTA RESSORGIR DESPRÉS DE TOCAR FONS

El Centre d'Esports Sabadell és el tercer equip de Catalunya, només superat pel FC Barcelona i el RCE Espanyol. Això és el que diu la història i l'estadística. Les seves 14 temporades -7 consecutives- a Primera Divisió i les 44 a Segona Divisió encara prevalen per sobre de l'etapa més fosca entre la Segona B, Tercera Nacional, Primera Federació i l'actual Segona Federació.

De fet, ara es troba en un dels moments esportius més crítics. Només trobem dos antecedents en els quals el Sabadell ha militat en la quarta categoria del futbol estatal: en la 93/94 -després d'un doble descens, esportiu i administratiu- i en la 06/07 va purgar els seus pecats a l'antiga Tercera Divisió, però en ambdós casos va ser capaç de recuperar la categoria la temporada següent.

Un repte que ara mateix sembla més complicat. De fet, el mercat d'hivern ha significat una autèntica revolució per intentar redreçar una dinàmica força negativa dels últims tres mesos. L'objectiu de l'ascens encara és possible, però caldrà fer una gran recta final de campionat per assolir la primera plaça que dona el passaport directe a Primera Federació o el play-off, que obliga a dues dures eliminatòries. Caldrà esperar.

Lluny queden els temps de glòria del conjunt arlequinat, molt estimat arreu per la

seva peculiar indumentària. La seva primera gran irrupció a l'elit va ser la temporada 32/33 amb l'ascens a Segona Divisió després d'una recordada eliminatòria davant el Real Zaragoza. Seria el preludi d'un altre moment històric amb regust agredolç: la final de la Copa d'Espanya de l'any 1935, marcada per la gesta (sent un equip de Segona) i la decebedora gestió del partit davant el Sevilla amb la lesió de Miquel Gual, que va sortir coix a camp. El resultat, un advers 0-3.

La temporada 43/43 també serà molt recordada pel primer ascens a la màxima categoria. Començava una etapa molt intensa, amb un descens i un retorn a Primera per convertir-se en un dels equips de moda amb la famosa davantera de butxaca (Navarro, Toni, Vázquez, Pallàs i Mario) i l'etiqueta de 'matagegants' per guanyar a domicili en la mateixa temporada a FC Barcelona, Real Madrid i At. Madrid. Va acabar cinquè a només 4 punts del campió, el València.

La caiguda a la Segona Divisió iniciaria una llarga etapa sense alegries. Molts intents fallits d'ascens fins a caure a la Tercera Divisió. Allò va significar un punt d'inflexió que donaria pas a una de les gestes més celebrades de la història: en dues temporades el Sabadell va tornar a Primera Divisió, entre el 63 i el 65. E tòndem Rossón (president) i Pasieguito (entrenador) va ser clau per viure l'època daurada després de l'èpica promoció d'ascens davant del Real Murcia, amb el famós gol de Cabello a centrada de Genís Castaños, qui ens va deixar fa unes setmanes.

Set temporades consecutives a l'elit. Gairebé un miracle per a un equip modest. Amb un punt àlgid com el quart lloc de la temporada 68/69 que va propiciar l'única participació europea, a la Copa de Fires, davant el Bruges. Un 2-0 a la Nova Creu Alta, el setembre de 1969, amb gols de Zaballa i Cristo, va donar esperances, però l'equip belga, un dels forts d'Europa, va mostrar-

se implacable al seu terreny de joc amb un inapel·lable 5-1. Un somni que mai més s'ha tornat a repetir.

De fet, el Sabadell va entrar en una fase de decadència -castigat per la iniciativa de Rossón d'ampliar la Primera Divisió amb arbitratges terribles- que culminaria amb

un doble descens en només tres anys. De nou tocava començar des de zero a Tercera Divisió. No tornaria a trepitjar la màxima categoria fins a la temporada 86/87. Gairebé va repetir-se l'operació de la dècada dels seixanta: aquesta vegada, de Segona B a Primera en tres temporades, sota la presidència de Rafael Arroyos i amb un jove tècnic, Uribarri, a la banqueta. Un 2-0 contra l'At. Madrilenyo va fer embogir la Nova Creu Alta, plena a vessar, amb més de 20.000 espectadors. Llavors no hi havia seients ni el control estricte actual.

Només dos anys va durar la que encara és l'última aparició per l'elit del futbol estatal. Aviat farà quatre dècades. Durant aquest període, el Sabadell ha malviscut entre la Segona B, Tercera -una llarga travessia pel desert de divuit anys- i escasses alegries, com el retorn a Segona A culminat a Eibar, amb el tandem Carreras-Soteras. L'aparició de nous inversors, com el japonès Sakamoto, van provocar un canvi d'estrucció de club que acabaria molt malament, amb el club endeutat i al límit de la supervivència, una situació que ja va viure molt de prop l'any 1993. Llavors l'afició va ser peça clau per evitar la desaparició.

Després d'un nou descens, el retorn del 2020 signat a Marbella, en plena pandèmia, seria tant efímer com amarg. La caiguda en la nova Primera Federació -en substitució de la Segona B- seria l'inici d'una etapa en la qual contrastava la bona feina institucional -primera amb Esteve Calzada i després amb Pau Morilla-Giner al capdavant- amb la nefasta gestió esportiva. Només cal dir que en quatre anys s'ha passat de la Segona A a la Segona Federació, és a dir la quarta categoria estatal. Ara, després del relleu a la banqueta - David Movilla per David Català- i molts canvis a la plantilla, el Sabadell vol resorgir per tornar a aspirar a temps millors. És el gran repte d'aquest 2025.

PERE FIGUERAS

LA COMPETÈNCIA ESPIRITUAL EN EDUCACIÓ: UNA REALITAT NECESSÀRIA

L'educació és un pilar fonamental en el desenvolupament d'individus i societats. L'origen de la paraula educació prové del llatí educare (nodrir, criar) i educere (extreure, guiar)

Les competències educatives són habilitats, coneixements i actituds que els éssers humans adquireixen al llarg de la seva trajectòria educativa.

L'adquisició d'aquestes competències és

el que defineix no l'èxit d'una llei o sistema educatiu, sinó la consecució de l'excellència educativa.

L'espiritualitat és una paraula que genera confusió i la seva falta d'entesa pot produir que no s'entengui de manera adequada, atès que aquesta sempre l'associoem a la religió. En canvi, aquesta, no és un conjunt dogmàtic ni de creences que qüestioni el bé i el mal. És una creació multidireccional i de manera permanent que busca aconseguir

l'enteniment de la persona, del món, del nostre sistema natural i de l'univers.

Estem en un moment global, de transicions, quant a models i paradigmes polítics, institucionals, socials i d'estructures i visions de models de sistemes productius. A conseqüència d'això, els individus necessiten una visió reflexiva, comprensiva, plena de valors i generadora de posicions, idees i solucions que parteixin des de la profunda convicció i l'anàlisi personal, així com de l'actuació en la qual això ha de traduir-se.

Les societats s'han de transformar des del coneixement, des de la comprensió i la reflexió col·lectiva, des del diàleg i des del respecte a l'ésser humà. Això és, des d'una visió global que tingui en compte tots els factors endògens i exògens.

Perquè això pugui ser així, l'educació formal ha de fer que l'individu connecti amb la seva persona, es reconegui com a tal, potencii la seva visió no sempre materialista i adopti eines de creixement personal i espiritual, que fomentin valors humanistes, i generadors de transformació.

Fer créixer l'espiritualitat en l'ésser humà, com a complement i suport a les realitats més materialistes, ens fa potenciar el creixement interior, desenvolupament humanista i intel·lectual, potència el lliurepensament i genera una visió més comprensiva i completa de les realitats, i per tant de la capacitat de les seves ànàlisis i aportació de solucions.

L'espiritualitat ha format part de l'ésser humà des que es reconeix com a tal, ha impregnat totes les cultures i societats, des

de les primitives fins a les actuals. És una competència essencial, que va més enllà de l'adquisició de coneixements tangibles, cerca recollir la part més interior de propi jo i la visió menys material de les coses.

"La supremacia del coneixement fragmentat segons les disciplines impedeix sovint operar el vincle entre les parts i les totalitats i ha de donar pas a un mode de coneixement capaç d'aprehendre els objectes en els seus contextos, les seves complexitats, els seus conjunts." (*Morin, 1999)

L'home és un ésser espiritual per naturalesa, i hem de potenciar això, desenvolupar-ho i permetre que mitjançant el sentit i anàlisi menys material de la visió de les coses i des del coneixement de l'home i les seves circumstàncies, aconseguim reconèixer les realitats de manera més objectives i amb una visió que ens permeti dur a terme la transformació personal i el trasllat, d'aquesta, a la societat d'una manera holística i, per tant, més útil i adaptada al conjunt general de les necessitats dels éssers humans.

En educació l'espiritualitat hauria d'estar encaminada i néixer des de la realització personal i des de la vocació que prové de l'amor pel qual es fa i pels qui el fan, així com de la necessitat i el reconeixement de l'educació i el seu poder per a transformar.

La realització personal no és obra de la raó que discorre d'aquí cap allà, sinó del recolliment de l'esperit que capta la riquesa de cada situació. L'esperit és el mode de ser de l'home que sap descobrir el sentit de cada cosa. (*Boff, 1992, 37)

No considereu que hauríem d'acabar d'una vegada per totes amb el debat del paper que ha de jugar la religió a l'escola i introduir l'educació espiritual com el fet d'unió entre totes les persones?

**RAMON BURGUÉS I SALSE
MESTRE D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA**

L'ÈXIT DE CA N'ORIAC

Ca n'Oriac va néixer, com tants altres barris de autoconstrucció de Sabadell, en la postguerra, molt separat del centre urbà

i allunyat dels espais de creixement en quadrícula en aquell moment es preveien, és a dir, va néixer separat per un gran salt. A diferència d'altres barris, comptava amb alguns elements estratègics positius, el primer és la seva situació nord, en l'eix central de la ciutat que és dominant, i el segon és un espai afavorit pel seu entorn, la parròquia de Sant Julià. Un espai natural que no tenim, per contrast, a la banda sud, que és l'altre extrem simètric al de Ca n'Oriac, al barri de la Creu de Barberà.

Tot el districte nord de Sabadell, que presideix el barri de Ca n'Oriac, conté actualment una elevada població (33 mil habitants) que són més de dos terços del total de la ciutat de Sabadell en el moment en que va néixer el barri (47 mil). Avui el districte es composa de més barris, des de Can Déu i la Roureda, a Sant Julià, la Planada i el Torrent i amb Torreguitart, en contacte amb la Creu Alta.

Aquesta situació estratègica del Nord ha permès crear un potent centre comercial al voltant de l'avinguda de Matadepera, similar al de la carretera de Barcelona a la Creu Barberà, però molt més potent. Ca n'Oriac ha estat, d'alguna manera, el Sabadell-2, és a dir l'alternativa obrera a un centre burgès. I, en aquest sentit, aquesta fou la dinàmica política dels anys 70 en el primer ajuntament democràtic, quan la ciutat es va integrar, per exemple com mostrava el fet que el primer tinent d'alcalde fos Francisco

Morales, al costat d'en Toni Farrés, com alcalde.

Ca n'Oriac, amb el pas dels anys, ha deixat de ser un barri estrictament obrer per passar a ser un barri més socialment diversificat, un aspecte ho mostra el propi eix comercial, com també els negocis, l'emprendoria, que han desenvolupat els seus habitants. I una mostra de diversitat en són les cases unifamiliars que han crescut al nord del barri i l'han fet més complex i divers.

En termes urbanístics al barri ha tingut moltes possibilitats, moltes degudes a la seva geografia i amplitud, per exemple en la cobertura i emplenament del forat del Torrent del Capellà, el qual ha generat el Parc de Nord, de manera simètrica com a ponent hi ha el de la Romeua. En la història urbanística hi han estat clau les reivindicacions del veïnat, sobretot als anys 70, que es va aconseguir que no s'edifiquessin molts solars i que esdevinguéssim zones verdes, que encara avui porten el nom dels primers arbres plantats: del pi, de la palmera, de l'avet... etc. i també s'aconsegueiren reserves

d'equipaments en tot el perímetre. Es va aconseguir endreçar les seves solucions urbanístiques amb una certa qualitat i han aparegut places singulaires, així com hi molts espais lliures endreçats, sobretot en la urbanització del barri de Sant Julià.

La intensitat dels espais lliures que avui hi ha al districte no és comparable amb altres barris de Sabadell, potser amb l'excepció d'alguns com Can Rull i Can Llong. Avui hi ha una qualitat urbana que li permetria fer un

salt també en cobrir les noves necessitats, com són les de l'habitatge social, tot reaprofitant molts espais secundaris.

Finalment, en els temps recents, la construcció de l'allargament dels Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) ha dotat el barri d'una Estació al Parc del Nord, com també d'una de perímetre a la Plaça Espanya, un fet que constitueix una modernització absoluta, que poques altres ciutats poden lluir en aquest moment.

Un dels elements claus de futur del barri passa per la preservació del perímetre notarial al nord de Sabadell, un fet que posa de relleu el debat de la traça de la Ronda Nord, o connexió entre de la Ronda Oest de Sabadell amb la carretera de Castellar. Aquest és un element essencial de relació amb el gran Parc de Sant Julià d'Altura i una bona solució d'aquesta ronda garantiria aquesta relació positiva entre el barri i els

espais naturals de Sant Julià. Aquest és un debat importantíssim que es produeix aquests moments.

Aquesta problemàtica és tan important que no és sols de Ca n'Oriac i el seu districte, perquè és un afer de qualitat general i definirà la integració de tot Sabadell amb el seu entorn natural. Podem dir, doncs, que un aspecte important del destí de tot Sabadell es juga just al nord de Ca n'Oriac.

Fem un balanç final: Can Llong, o Ca n'Oriac ? un barri modern molt recent o un barri antic?, un barri dissenyat fa poc i des del sector públic, o un barri amb deficiències i especulació d'origen ? Can Llong és un barri més espaiós, amb millors habitatges, cert, però Ca n'Oriac, és ciutat complexa, amb més solatge. I, doncs, aquesta és la meva preferència: trio Ca n'Oriac, perquè és ciutat en plenitud.

MANEL LARROSA

LA PÁGINA WEB DE LA ASOCIACIÓN DE VECINOS DE CA N'ORIAC

Después de muchas vicisitudes e intentos de reconstruir la página web de la Asociación de Vecinos de Ca n'Oriac y con la colaboración inestimable de José Manuel Salmerón, por fin ya tenemos la web que tanto hemos deseado.

La página está construida con la intención de que al lector que acceda a ella, le resulte fácil encontrar la información deseada porque está pensada de manera muy racional.

De hecho, si queremos ser más exactos, hemos de decir que hay dos páginas web en una: una en castellano y otra en catalán. Hemos creído conveniente utilizar las dos lenguas porque nuestros lectores las utilizan indistintamente y de manera habitual y de esta manera contribuimos a su difusión y aprendizaje.

ACCESO A LA PÁGINA WEB:

Se accede escribiendo la dirección de esta en el Google o en el Chrome:

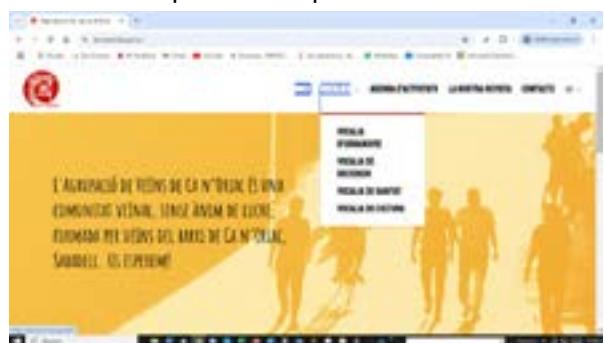
<https://avvcanoriac.es/>

<https://avvcanoriac.es/ca/>

ESTRUCTURA DE LA PÁGINA:

La página está construida de manera que resulte muy fácil acceder a la información deseada, utilizando los rótulos y gráficos y haciendo gala de un lenguaje entendedor:

La presentación de la página es una fotografía donde están los diferentes elementos que la componen:

VOCALÍAS AGENDA DE ACTIVIDADES NUESTRA REVISTA CONTACTO CA/ESP

VOCALÍAS: Se nos abre una persiana con cada una de las vocalías que conforman nuestra asociación. Cada una de ellas nos da la información pertinente.

AGENDA DE ACTIVIDADES: Hay una relación detallada de las actividades que la

Asociación tiene programadas.

NUESTRA REVISTA: Desde aquí podremos acceder a todas las revistas que nuestra asociación ha publicado desde 2010 en esta nueva etapa.

CONTACTO: Escribiremos nuestros datos

de correo electrónico.

CA/ESP: Podremos cambiar de idioma simplemente con un clic.

JOSÉ CARBONELL LÓPEZ
FEBRERO DE 2025

CARNAVAL 2025, ¡ÈXIT ROTUND!

El dia 1 de març, l'Associació de Veïns de Ca n'Oriac va organitzar la Rua del Carnestoltes 2025, en la què ha hagut una gran participació, tant en agrupacions com en participants, 1300 persones. Hem gaudit d'una gran varietat de disfresses de tots els colors i formes, que unides a la música, va resultar ser un espectacle fantàstic.

Hi van participar: AV. de Ca n'Oriac; Harmony Escola de Dansa de Sabadell; AC Roureda; Grup d'amics de Sabadell; AV colla Carnavalera de SBD; Voláre: Club de Natació de Sabadell; AV. de Torrente del Capella; Adells: Grup de ball Felix i Tere; AV. la Planada del Pintor; AV. de la Concòrdia; AFA IE Virolet; Ampa Mas Boadella de Sabadell.

Itinerari: C.Arousa, C.Balaguer, Avinguda Matadepera i Ronda de Collsalarca. Tot el recorregut abarrotat de gent especialment l'av. de Matadepera

Et preguntes quin és **l'origen del Carnestoltes?** Cal buscar-lo en **antigues festes paganes d'hivern** que ja se celebren en l'època dels grecs i els romans. *El Carnaval* està estretament lligat al **calendari lunar**. També és una celebració que gastronòmicament parlant representa la festa de la carn. D'aquí ve la tradició de començar, amb el **Dijous Gras**, menjant **botifarra d'ou, truita i coca de llardons**. S'acaba al cap de set dies, amb *l'enterrament de la sardina*.

Mira que mira els valets van donant voltes (la rumba de Carnaval). Deixa que les nenes totes soles corrin soltes (la rumba de Carnestoltes) Il·lumina els carrers sense llum artificial (la rumba de Carnaval). La rumba de Carnaval la balla la mossa amb el xaval. La rumba de Carnestoltes, disfressa el món de poca-soltes.

Molt agraïts a tothom que vau participar a la nostra rua de Carnaval de Ca n'Oriac.

La nostra associació també va participar el diumenge dia 2 de març a la Rua que organitza l'Ajuntament de Sabadell. Els premis que atorguen els organitzadors han recaigut a:

Primer premi: La Rua de Montcada i Reixac. **Segon premi:** AVV Torrent del Capellà. **Tercer premi:** Amics Grisdance.

Els diferents grups de carnaval de Sabadell, consideren un premi per els foranis. Resto de premis per les rues de carnaval de Sabadell.

Ens acomiadem del nostre públic tot i desitjant que a la Rua del 2026, la nostra carrossa sigui distingida amb algun dels premis que cada any atorguen els organitzador de la Rua de Sabadell.

MARÇ DE 2025
VOCALIA DE CULTURA DE AVV CA N'ORIAC

INFORMACIÓN DE LA VOCALÍA DE DECESOS

A petición de la AVV de Can Puiggener y porque dicha asociación no disponía del personal voluntario suficiente como para mantener activa su vocalía de decesos, decidimos desde la AVV de Ca n'Oriac gestionarla nosotros ya que disponemos de un equipo de personal voluntario y con la experiencia suficiente como para llevar a buen puerto dicho trabajo y asegurar el servicio de decesos a todas aquellas personas que confiaron en la gestión que sobre este tema realizamos las diferentes vocalías de decesos del Vallés Occidental. Este compromiso ha significado para nuestra AVV todo un reto porque hemos pasado de tener una bolsa de 8014 socios a 10188 socios, con lo que ello supone de incremento de trabajo y de responsabilidad.

Debido a que el año 2024 acabamos con superávit económico, hemos decidido no subir las cuotas de la vocalía durante el año 2025 a nuestros socios. Para el próximo ejercicio, actuaremos en función del resultado de las cuentas de este año.

Por la misma razón, también hemos decidido poner la cuota de los asociados menores de 10 años a **cero €**. Esto no significa que la vocalía no abone las tarifas pertinentes a **GES**, compañía de seguros que nos garantiza poder cumplir con nuestros compromisos ante nuestros asociados, sino que los socios de este tramo de edad no tendrán que pagar las cuotas hasta que

cumplan 10 años y sin embargo estarán cubiertos en caso de necesitarlo. Esta decisión pretende conseguir que la gente joven se apunte a la vocalía y de esta forma asegurar la continuidad de la misma. Al mismo tiempo hemos conseguido ser más competitivos frente a aquellas aseguradoras que tienen precios asequibles hasta que las personas se hacen mayores y cuando esto ocurre, les incrementan las cuotas a precios sustancialmente más caros que los que ofrecemos las vocalías de decesos de las diferentes AVV.

Desde la Revista de Ca n'Oriac queremos, de todo corazón, dar la bienvenida a todos los socios que este año han pasado de la AVV de Can Puiggener a la de Ca n'Oriac, deseando que se sientan como en casa y decirles que estamos a su plena disposición para darles toda la información que necesiten y resolverles y ayudarles en aquellas dudas o problemas que les surjan. También decirles que sería conveniente que se fuesen pasando por la oficina de la Vocalía de Ca n'Oriac para poder actualizar sus datos personales. La oficina está ubicada

Calle de la Font Canaleta nº 61

Sabadell (08207)

Los martes y jueves de 10h a 12 h y de 17h a 19 h

**VOCALÍA DECESOS DE AVV CA N'ORIAC
MARZO DE 2025**

FASES ILUSTRES

"La felicidad no es hacer lo que uno quiere sino querer lo que uno hace"

*Jean Paul Sartre
(Filósofo Francés, 1905-1980)*

"El secreto de la felicidad no es hacer siempre lo que se quiere, sino querer siempre lo que se hace"

León Tolstoi (Escritor Ruso, 1828-1910)

"La felicidad siempre viaja de incógnito. Solo después que ha pasado, sabemos de ella"

Anónimo

SOMOS LA VOCALÍA DE DECESOS DE LA A.V.V. DE CA N'ORIAC

Hace más de 30 años que las vocalías funcionamos en Sabadell y comarca.
Somos personas que confiamos en este servicio prestado por la Asociación de Vecinos.

Personas de 55 a 65 años consultar en nuestra vocalía

Font Canaleta, 61 08207 Sabadell
Tel. 93 724 31 63
e-mail: grupodecesos@avvcanoriac.es

Nuestro horario:
Martes y Jueves
10h a 12h y de 17h a 19h

Están son las tablas que aplicamos al cobro de tramos por edad:

De	0	a	9 años	0,00€
De	10	a	40 años	3,10€
De	41	a	60 años	4,75€
Mayores de 61 años				7,00€

Servicios incluidos:

- Arca de madera fina, barnizada.
- Coche fúnebre.
- Un taxi de acompañamiento.
- Una corona de flores naturales con lazo de inscripción.
- Sala de velatorio.
- Cien recordatorios y trámites parroquiales según costumbres.
- Vestir, preparar al difunto y desinfectante.
- Registro Civil, trámites y médico que certifique el acta de defunción.
- Impuestos, tasas y gastos de inhumación.
- Gestión de documentación.
- Gastos de cementerio si ya tuviése sepultura en concesión, o adjudicación de nicho en el cementerio de la ciudad donde resida el asociado.
- Incineración si lo solicitan los familiares.
- Lápida mármol con dos floreros de acero inoxidable
- En caso de incineración retirada del marcapasos si lo hubiere.
- Asesoramiento y acompañamiento personal a la familia.

LA JUNTA

Presidenta: LOLI CEBREIRO CRESPO
 Vicepresidente: JUAN AYLLON CARRERAS
 Secretaria: PALMIRA GABERNET i PICOLO
 Tesorera: ELISABET TORRES MARTÍNEZ

Vocales

Urbanismo: ANDRÉS LORITE RUIZ
 JUAN AYLLON CARRERAS
 ANTONIO MANRIQUE FERNÁNDEZ
 JOSÉ TORRES
 Cultura: PALMIRA GABERNET i PICOLO
 PEDRO LÓPEZ ABAD
 Sanidad: FÁTIMA ÁVILA
 Mª CARMEN BARRIOPEDRO ALIQUE
 Decesos: PURI CASTILLO
 JOSEP CARBONELL LOPEZ
 ANDRÉS LORITE RUIZ
 ANTONIO MANRIQUE FERNÁNDEZ
 JUAN AYLLON CARRERAS
 ANTONIA RÍOS GARCÍA
 MANUEL ALONSO GARCÍA
 JOSÉ TORRES
 Boletín: PEDRO LÓPEZ ABAD
 Federación: LOLI CEBREIRO CRESPO
 Comunicación: JAVIER CASADO
 PALMIRA GABERNET i PICOLO
 ELISABET TORRES MARTÍNEZ

Colaboradores en las vocalías

JUAN GUIL
 PURI FONCUBIERTA
 JAVIER CASADO

Redactores del Boletín

JOSEP CARBONELL LÓPEZ
 PEDRO LÓPEZ ABAD
 PALMIRA GABERNET i PICOLO
 EULALIA CORRAL GARCÍA
 ANTONIO FERNÁNDEZ PÉREZ

TELÉFONOS DE INTERÉS

A. TAXI SABADELL	93 727 48 48
AJUNTAMENT SABADELL	93 745 31 00
ALCOHÒLICS ANÒNIMS SABADELL	93 317 77 77
ALUVISA ENLLUMENAT PÚBLIC	670 255 562
AMBULÀNCIES	93 712 03 03
ATENCIÓ CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES	900 900 120
BIBLIOTECA DEL NORD	93 724 64 01
BOMBERS	112
BUTANO SABADELL SL	93 725 62 77
CAP CA N'ORIAC	93 723 37 13
CAP SANT FELIX	93 712 29 59
CASSA AVERIES	900 878 583
CENTRE CÍVIC CA N'ORIAC	93 723 14 95
CORREUS	93 725 17 90
EMERGÈNCIES MEDIQUES	112
ENDESA AVERIES	679 898 164
ENDESA AVERIES CATALUNYA	800 760 706
ENLLUMENAT PÚBLIC	93 711 94 61
FERROCARRILS GENERALITAT	012
FUNERÀRIA TORRA	902 930 085
GRUP DE DOL DE SABADELL	648 184 018
HOSPITAL TAULÍ	93 723 10 10
INFORMACIÓ CIUTADANA	010
JUTJAT DE GUARDIA SABADELL	93 745 42 09
JUTJATS SABADELL	93 693 26 50
MOSSOS D'ESQUADRA SABADELL	96 720 20 00
NATURGY SABADELL	96 124 89 25
OMIC (OFICINA INFORMACIÓ CONSUMIDOR)	93 745 31 68
POLICIA MUNICIPAL	93 745 32 61
PROTECCIÓ CIVIL SABADELL	637 876 995
RECOLLIDA MOBLES	900 222 234
SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LA DONA	93 724 61 67
SINDICATURA DE GREUGES	
DE SABADELL	93 726 42 11
TUS SABADELL	93 727 00 90
	93 710 79 51

AGRUPACIÓN DE VECINOS DE CA N'ORIAC

Font Canaletes, 61 - 08207 Sabadell Teléfono 93 724 31 63

E-mail: avvcanoriac@canoriac.es

WEB: www.avvcanoriac.es

Facebook@Avvcanoriac

Instagram: avvcanoriac